

यत्पत्न्यः श्रियमेवास्मिंस्तद्धति नास्मात्तेज इन्द्रियं पशवः श्रीरुपक्रामन्ति ॥ ७ ॥ य-
था वै हविषोऽद्भुतस्य स्कन्देत् । एवमेतत्पशो स्कन्दति यस्य नित्तस्य लोमानि
शीयन्ते यत्काचानावयन्ति लोमान्येवास्य सम्भरन्ति हिरण्मया भवन्ति तस्योक्तं
ब्राह्मणमेकशतमेकशतं काचानावयन्ति शतायुर्वै पुरुष आत्मैकशत आयुष्येवा-
त्मन्प्रतितिष्ठति भूर्भुवः स्वरिति प्राजापत्याभिरावयन्ति प्राजापत्योऽश्वः स्वयैवैनं
देवतया समर्धयन्ति लाजीऽङ्गाचीऽन्यव्ये गव्यऽइत्यतिरिक्तमन्नमश्वायोपावहरति
प्रजामेवान्नादीं कुरुतऽएतदन्नमत्त देवा एतदन्नमद्भिः प्रजापतऽइति प्रजामेवान्नाद्येन
समर्धयति ॥ ८ ॥ अप वाऽएतस्मात् । तेजो ब्रह्मवर्चसं क्रामति योऽश्वमेधेन य-
जते होता च ब्रह्मा च ब्रह्मोद्यं वदत आग्नेयो वै होता बार्हस्पत्यो ब्रह्मा
ब्रह्म बृहस्पतिस्तेजश्चैवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं च समीची धत्तो यूपमभितो वदतो य-
जमानो वै यूपो यजमानमेवैतत्तेजसा च ब्रह्मवर्चसेन चोभयतः परिधत्तः ॥ ९ ॥
कः स्वदेकाकी चरतीति । असौ वाऽआदित्य एकाकी चरत्येष ब्रह्मवर्चसं ब्रह्म-
वर्चसमेवास्मिंस्तद्धत्तः ॥ १० ॥ क उ स्विज्जायते पुनरिति । चन्द्रमा वै जायते
पुनरायुरेवास्मिंस्तद्धत्तः ॥ ११ ॥ किं स्विद्धिमस्य भेषजमिति । अग्निर्वै हिमस्य
भेषजं तेज एवास्मिंस्तद्धत्तः ॥ १२ ॥ ॥ शतम् ६५०० ॥ ॥ किम्वावपनं महदिति ।
अयं वै लोक आवपनं महदस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति ॥ १३ ॥ का स्विदासी-
त्पूर्वचित्तिरिति । द्यौर्वै वृष्टिः पूर्वचित्तिर्दिवमेव वृष्टिमवरुन्दे ॥ १४ ॥ किं स्वि-
दासीद्बृहदय इति । अश्वो वै बृहदय आयुरेवावरुन्दे ॥ १५ ॥ का स्विदासीत्पि-
लिप्पिलेति । श्रीर्वै पिलिप्पिला श्रियमेवावरुन्दे ॥ १६ ॥ का स्विदासीत्पिशंगि-
लेति । अहोरात्रे वै पिशंगिलेऽअहोरात्रयोरेव प्रतितिष्ठति ॥ १७ ॥ ब्राह्मणम्
॥ १५ [२. ६.] ॥ प्रथमः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या १०८ ॥ ॥ ११ ॥

नियुक्तेषु पशुषु । प्रोक्षणीरर्धयुरादत्तेऽश्वं प्रोक्षिष्यन्नन्वारब्धे यजमानऽआध-